

snæver og for restriktiv. Forskellige træk både i erhvervsudviklingen og samfundsudviklingen som helhed taler efter min mening for en modernisering og ajourføring også af denne lov. Hele denne argumentation omkring lukkeloven har været så livligt debatteret i de forløbne måneder, at jeg nok bør afstå fra at gå i enkeltheder. Sagt i al korthed drejer det sig om forhold, der vedrører såvel forbrugerne som butikserhvervet. For forbrugernes vedkommende er det et gennemgående træk i samfundsudviklingen, at stedse flere kvinder får udearbejde, og at afstanden mellem hjem og arbejdsplads bliver stadig større. For et betydeligt antal forbrugere gør den nugældende åbningstid det stadig vanskeligere at få foretaget indkøb på hensigtsmæssig måde. For butikserhvervets vedkommende har jeg aldrig rigtig kunnet acceptere det som en naturlig tanke, at enhver butik uanset beliggenhed, karakter, varesortiment og kundekreds skal åbne og lukke så nogenlunde på samme tid. Ud fra såvel driftsøkonomiske som forbrugermæssige hensyn ville jeg finde det rigtigere, om de enkelte butikker fik et noget videre råderum for at indrette deres åbningstid efter den enkelte butiks og dens kundekreds' behov. Jeg har vanskeligt ved at tro, at en adgang hertil skulle betyde højere priser; jeg synes, det snarere må have formodningen for sig, at butikkerne ved i højere grad individuelt at kunne indrette deres åbningstider efter spidsbelastningen ville få mulighed for at udnytte deres ofte meget kostbare kapitalanlæg mere effektivt og herigennem opnå besparelser, selv om jeg naturligvis er klar over, at de butiksansatte vil kræve lønkomensation for forskudte arbejdstider.

Jeg må konstatere, at det ikke har været mig muligt at vinde gehør for disse synspunkter hverken hos butiksindehavernes eller de ansattes organisationer. Principalt har disse organisationer ønsket den gældende lukkelov bevaret, idet man fra deres side betragter den som et vigtigt socialt gode af betydning både for butiksindehavernes og de ansattes velfærd og hermed også for tilgangen til erhvervet.

Af denne grund ser jeg mig desværre ikke i stand til at fremsætte et lovforslag, som har vundet tilslutning fra disse organisationer. Mens de som nævnt har udtalt sig imod en udvidelse af den almindelige åbningstid, er det mit indtryk, at organisationerne har forståelse for betimeligheden af at gøre den gældende lov mere flexibel ved at muliggøre dispensationer i særlige tilfælde. Det har glædet mig, at organisationerne har kunnet tiltræde ønskeligheden af at muliggøre en sådan dispensation bl. a. i det, man kalder „sommerlandet“. Også den lovtekniske forenkling, som forslaget er udtryk for, har jeg indtryk af kan accepteres fra alle sider.“

Som ventet gav lovforslaget og især dettes § 1 anledning til en omfattende debat i folketinget.

Ved 1. behandlingen gjorde *Albertsen* (S) opmærksom på, at det var et barberet forslag, idet ministerens oprindelige forslag havde været langt mere revolutionært. Det, man forhandlede i dag, var noget